

פרק ראה

לא תעשו ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו. כי לא אתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלקיך נתן לך (יב, ח-ט)

ברש"י: אל המנוחה - זושילה. הנחלה - זירושלים. נאמר כאן "אל המנוחה ואל הנחלה", כלומר - הקדדים להזכיר את שילה, ורק אחר כך הזכיר את ירושלים.

לעומת זאת, בפסוק י' נאמר: "ועברתם את הירדן וישבتم בארץ אשר ה' אלקיכם מנהיל אתכם והניבת לכם" - הזכיר תחלה נחלה ולאחר כך מנוחה, כלומר הקדדים את ירושלים לשילה.

מה פשר ההבדל בין שני הפסוקים?

באר ה"תכלת מרדי": כאשר עם ישראל במדרגה גבואה, הם זוכים לקבל בתחלת הארץ את ירושלים - את העקר, ורק אחר כך את שאר המיקומות. אך כאשר הם אינם במדרגות הגבואה, הם מקבלים תחלה את המיקומות הפחות חשובים, ורק אחר כך את העקר - את ירושלים.

על כן נאמר לבני ישראל: "לא תעשו ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו" - אל תמשיכו לעשות כפי העולה על רוחכם, שהרי בגלל שלא הייתה בדרגה גבוהה מספיק לא זכיתם לבוא "עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה". ובעת ש"לא תעשו" כפי שעשיתם בעבר, אלא תיטיבו מעשיכם - אז ישבתם בארץ אשר ה' אלקיכם מנהיל אתכם והניבת לכם" - תקבלו בתחלת הארץ את ירושלים, שהוא עקר הקדשה, ואחריו כן אתשר ערי הארץ ישראל.

מקור: הרב שלמה לונשטיין שליט"א